

Sygn. akt XVII AmE 162/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Hanna Kulesza**

Protokolant: sekretarz sądowy Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania **F. K.** prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. F. z siedzibą w G.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania F. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. F. z siedzibą w G. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 6 września 2011 roku, nr (...)

oddala odwołanie.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt XVII AmE 162/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 września 2011 r., nr (...), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy – F. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. F. z siedzibą w G., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że przedsiębiorca ten naruszył art. 30 ust 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r., o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, iż nie złożył w wymaganym terminie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania kwartalnego za trzeci kwartał 2010 r.

Za wyżej opisane działanie, Prezes URE wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.

W uzasadnieniu decyzji, Prezes URE wskazał, iż z ustaleń dokonanych w toku prowadzonego postępowania administracyjnego wynika, że Przedsiębiorca - będąc wytwórcą w rozumieniu art. 2 ust 1 pkt 18 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych - nie złożył Prezesowi URE sprawozdania kwartalnego za trzeci kwartał 2010 r., w terminie do 45 dni po zakończeniu tego kwartału tj. do dnia 15 listopada 2010 r., czym naruszył art. 30 ust 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r., o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. W zakresie wysokości nałożonej na przedsiębiorcę kary pieniężnej Prezes URE wskazał, iż została ona ustalona zgodnie z art. 33 ust 2 powołanej ustawy, który jednoznacznie określa jej poziom na kwotę 5.000 zł.

Od powyższej decyzji powód - F. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. F. z siedzibą w G., wniósł odwołanie, zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił wymierzenie kary w nadmiernej wysokości za drobne uchybienie, nie powodujące żadnej straty dla Skarbu Państwa, spowodowane brakiem doświadczenia i

mylącą wykładnią pojęć – wytwórca i producent użytych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r., o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

W uzasadnieniu odwołania, powód potwierdził niezłożenie w terminie sprawozdania za trzeci kwartał 2010 r., wskazując na wadliwe rozumienie terminów producent i wytwórca oraz niejednoznaczną treścią przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r., o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał w całości stanowisko prezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 22 stycznia 2014 r., Sąd postanowił połączyć do wspólnego rozpoznania odrębnego rozstrzygnięcia sprawy p sygn. akt XVII AmE 164/11 oraz XVII AmE 162/11.

Powód podtrzymał stanowisko zawarte w odwołaniu, a dodatkowo zarzucił decyzjom Prezesa URE niezgodność z ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niezgodność z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej. Zdaniem powoda Urząd Regulacji Energetyki błędnie zakwalifikował powoda jako osobę mającą obowiązek przedstawić sprawozdanie kwartalne, o których mowa w ustawie o biopaliwach. Powód podniósł, że Prezes URE uznał, iż producentem jest każdy kto posiada koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych i w związku z tym, że na powodzie ciąży obowiązek składania sprawozdań. Podniósł również, iż w tekście ustawy o biopaliwach nie ma zapisu o składaniu sprawozdań zerowych. Powód wyjaśnił, że nie miał obowiązku składania sprawozdań albowiem nie prowadził działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, nie posiadał faktur VAT zakupu ani sprzedaży oraz żadnych innych dokumentów zawierających dane, które mogłyby zawrzeć w raporcie. Podniósł również, że działalność gospodarcza trwała w drugim kwartale, rozpoznawane sprawy dotyczą trzeciego kwartału 2010 r., a wtedy nie prowadził działalności gospodarczej. Powód dodał, iż w trzecim kwartale tj. 20 września 2010r. złożył wniosek o cofnięcie koncesji. Powód podnosił, że wytworzył ester metylowy z oleju rzepakowego tylko z jednego cyklu produkcyjnego, a zatem nie był przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, nie był producentem. Odnośnie kary nałożonej za naruszenie art. 30 ust. 1 ustawy powód podniósł, że przepis ten dotyczył wytwórcy i chodzi w nim tylko o biokomponenty. Urząd zakwalifikował go jako wytwórcę na podstawie wpisu do rejestru wytwórców, a on nie posiadał instalacji do produkcji biokomponentów, ponieważ produkował ester - samoistne paliwo do silników i posiadał celny skład podatkowy tylko na to paliwo. Dodał przy tym, że biokomponenty są przeznaczone do tego, aby wymieszać je z innym paliwem. Z treści udzielonej powodowi koncesji z dnia 26 lutego 2010 r., wynikało, że dotyczyła ona wytwarzania paliw ciekłych. Powód oświadczył, że wyprodukował tylko 9 tys. litrów estru, który następnie sprzedał po około 3,50 zł. za litr oraz że złożył prawidłowo sprawozdanie w tym kwartale, kiedy produkował, to jest za drugi kwartał 2010 r..

Pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko zawarte w odpowiedzi na odwołanie oraz podniósł, że powód miał prawo produkować biokomponenty, ester jest również biokomponentem co wynika z art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy, ale może stanowić również samoistne paliwo.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny.

Powód - F. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. F. z siedzibą w G., prowadzi działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami ciekłymi.

Decyzją z dnia 26 lutego 2010 r. Nr (...), Prezes URE udzielił Przedsiębiorcy - F. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. F. z siedzibą w G., koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych na okres od dnia 5 marca 2010 r. do 31 grudnia 2025 r. (okoliczność bezsporna)

Na podstawie załączonego do akt postępowania administracyjnego Rejestru wytwórców, udostępnionego – zgodnie z art. 6 ust 2 i 3 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych - na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego, ustalono iż według stanu na dzień 3 września 2010 r., od dnia 31 marca 2010 r., przedsiębiorca F. K. figuruje w

w/w rejestrze pod nr (...) jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania estrów metylowych (k.1-10 akt adm.)

W dniu 20 września 2010 r., powód złożył wniosek o cofnięcie koncesji (k.34)

Decyzją z dnia 22 listopada 2010 r. Nr (...), Prezes URE cofnął koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych z dnia 26 lutego 2010 r. Nr (...), udzieloną przedsiębiorcy (okoliczność bezsporna)

W dniu 11 stycznia 2011 r. do Urzędu Regulacji Energetyki wpłynęło sprawozdanie wytwórcy za III kwartał 2010 r. (k.11-14 akt adm.)

Pismem z dnia 28 lutego 2011 r., Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku niezłożeniem w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz wezwał do złożenia wyjaśnień w tym zakresie. (k.16-17 akt adm.)

Pismem z dnia 14 kwietnia 2011 r., Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego oraz możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. (k.19-20 akt adm.)

W dniu 16 maja 2011 r., przedsiębiorca zapoznał się z zebrany materiałem dowodowym, oraz wyjaśnił, że nie posiadał dokumentów o których mowa w art. 30 ust 1 i 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ponieważ nie wytwarzał biokomponentów i biopaliw ani nie posiadał też surowców do ich produkcji i wytworzenia, na dowód czego załączył kserokopie książki przychodów i rozchodów za sporny okres. (k.26-28 akt adm.)

W tym stanie faktycznym Sąd okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego stanął na stanowisku, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa i znajduje uzasadnienie w przepisach prawa, zaś zarzuty podnoszone przez powoda w odwołaniu nie mogą skutkować jej uchyleniem.

Zgodnie z treścią art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U.06.169.1199 ze zm.) wytwórcy są obowiązani do przekazywania, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz Prezesowi Agencji Rynku Rolnego sprawozdań kwartalnych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:

1) ilości i rodzajów:

a) surowców użytych do wytworzenia biokomponentów, ze wskazaniem surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy, oraz z produkcji własnej,

b) wytworzonych biokomponentów, ze wskazaniem biokomponentów wytworzonych z surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy, oraz z produkcji własnej,

c) biokomponentów wprowadzonych do obrotu, ze wskazaniem ich nabywców, w tym sprzedanych producentom biopaliw ciekłych;

2) kosztów wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów, z wyszczególnieniem zagregowanych:

a) kosztów zakupu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów,

b) kosztów przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów,

c) kosztów pozostałych,

d) dochodów ze sprzedaży produktów ubocznych.

W świetle przepisu art. 2 ust.1 pkt 18 cytowanej ustawy za wytwórcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.) wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów.

W niniejsze sprawie Powód podniósł, że w okresie objętym sprawozdaniem tj. w III kwartale 2010 r., faktycznie nie wykonywał działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów, nie posiadał też faktur VAT zakupu ani sprzedaży oraz żadnych innych dokumentów zawierających dane, które mógłby zawrzeć w raporcie. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez pozwanego, zatem Sąd uznał ją za przyznaną na zasadzie art. 230 k.p.c.

Pomiędzy stronami istnieje zatem spór co do tego, czy powoda, który w okresie sprawozdawczym realnie nie wykonywał działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów można uznać za wytwórcę w rozumieniu art. 2 ust.1 pkt 18 ww. ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, a w konsekwencji czy ciążyły na nim obowiązki sprawozdawcze, o których mowa w art. 30 ust. 1 ww. ustawy.

W ocenie powoda, wobec faktycznego niewykonywania w okresie sprawozdawczym działalności określonej w art. 2 ust.1 pkt 18 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, nie był on wytwórcą w rozumieniu ww. ustawy, wskutek czego nie podlegał obowiązkowi sprawozdawczemu określonym w art. 30 ust. 1 ustawy.

Odmienne stanowisko prezentował Prezes URE, który twierdził, iż w okresie sprawozdawczym powód był wytwórcą w rozumieniu przepisów ustawy, w związku z czym podlegał określonym w ustawie obowiązkom sprawozdawczym. Powyższe, zdaniem pozwanego, wynika z faktu rejestracji powoda w rejestrze wytwórców prowadzonym przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego, w którym powód w okresie sprawozdawczym figurował jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania estrów metylowych.

Rozstrzygając spór w przedmiotowym zakresie, Sąd uznał za zasadne stanowisko Prezesa URE zaprezentowane w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

Skoro zatem bezspornym jest, że w okresie objętym obowiązkiem sprawozdawczym wynikającym z art. 30 ust. 1 powołanej ustawy, powód był wpisany do rejestru wytwórców i nie złożył wniosku o wykreślenie z tego rejestru, ani nie poinformował organu rejestrowego o zawieszeniu działalności w okresie objętym wpisem, uprawnione było uznanie przez Prezesa URE, że nadal wykonuje on działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biokomponentów. Zdaniem Sądu okoliczność, iż powód w okresie sprawozdawczym realnie nie wykonywał działalności w zakresie określonym w art. 2 ust.1 pkt 18 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, nie przesądza o tym, iż nie był on wytwórcą w rozumieniu ww. przepisu. Powód, będąc wpisany do rejestru wytwórców jednoznacznie deklarował bowiem wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biokomponentów – estrów etylowych. Podnoszona przez powoda okoliczność okresowego niewytwarzania przez niego biokomponentów nie może być uznana za eliminującą powoda z grupy wytwórców, a tym samym nie może być przesłanką wyłączenia obowiązku złożenia sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż powód był wytwórcą w rozumieniu w art. 2 ust.1 pkt 18 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – jako podmiot posiadający stosowne uprawnienia do prowadzenia działalności określonej w powołanym przepisie, a w konsekwencji ciążył na nim obowiązek złożenia sprawozdania

kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. W przypadku zaś, gdy w danym okresie sprawozdawczym faktycznie nie miało miejsce wykonywanie tej działalności, powód winien był złożyć sprawozdanie kwartalne, w którym we właściwych polach informacyjnych sprawozdania winny być podane wartości zerowe, tak jak w sprawozdaniu złożonym przez powoda w dniu 11 stycznia 2011 r.

Podkreślenia przy tym wymaga, że wykonanie przez przedsiębiorców, w tym przez powoda, obowiązku sprawozdawczego określonego w art. 30 ust. 1 ustawy ma istotne znaczenie dla wypełnienia przez Prezesa URE spoczywającego na nim obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 4 ustawy – sporządzenia zbiorczego raportu kwartalnego.

Wobec zatem jednoznacznego ustalenia, że powód złożył sprawozdanie kwartalne za III kwartał 2010 r. dopiero w dniu 11 stycznia 2011 r., a więc po upływie 45 dniowego terminu do jego złożenia, ocenić należało jako niewykonanie ustawowego obowiązku o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Okoliczność niezachowania przez powoda terminu określonego dyspozycją art. 30 ust. 1 wskazanej ustawy, stanowi bezwzględną przesłankę wymierzenia kary pieniężnej, co jednoznacznie wynika z art. 33 ust. 1 pkt. 8 ustawy, w świetle którego karze pieniężnej podlega podmiot, który nie złożył w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 tejże ustawy.

Jednocześnie przepis art. 33 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przewiduje, iż w przypadku naruszenia, z którym mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, kara pieniężna wynosi 5000 zł., przy czym przepis ten nie pozostawia Prezesowi URE żadnej możliwości miarkowania wysokości kary.

Nie znajdując zatem podstaw uzasadniających uwzględnienie odwołania, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił je na podstawie przepisu art. 479⁵³ §1 k.p.c.

SSO Hanna Kulesza